

Tůtu tůtutů tututu tůtu  
Tůtu tůtutů tututu tůtu

Za králů šlechtici  
museli přilbici vzít.  
Tůtu tůtutů tututu tůtu  
A jiné šlechtice  
chtíce či nechtíce bít.

K tomu měli  
bůží požehnání, halelůja.  
A tím byli,  
můj ty Bože, hnáni  
do utkání.

Tůtu tůtutů tututu tůtu  
Šlechtic by pro dámu,  
co růži podá mu, apd.  
Tůtu tůtutů tututu tůtu  
Pak se šli za krále,  
když měl král na mále, prát.

K tomu měli  
bůží požehnání halelůja  
a tím byli, můj ty Bože, hnáni  
do utkání.

A kdyby přišel sám král,  
řeknu: Hochu, krot' se trochu.  
Nechod' už do bitvy,  
zmizely doby tvý v dál.

Dáma i s růžemi,  
lhostejná může mi být.  
Dnešnímu člověku  
nesluší k obleku štít.

Doby ty jsou  
dávno zažehnány, halelůja.  
Nadšeně už nikdo do utkání  
neuhání.  
Tůtu tůtutů tututu tůtu

Papapapá papá papapapá papá pá  
Papapapá papá papapapá papá pá

Doby ty jsou  
dávno zažehnány, halelůja.  
Nadšeně už nikdo do utkání  
neuhání.